

Папуго – папужко,  
кольорова смужко!  
Де ти фарби брав,  
коли пір'я фарбував?  
– Я у небо підіймався,  
у веселці я купався.

|               |             |              |
|---------------|-------------|--------------|
| колись        | милувалася  | грілися      |
| розмовляти    | промовляла  | найкраще     |
| бегемоти      | не вважав   | вирішив      |
| занурювались  | на галявині | горлати      |
| по самісінькі | смугастих   | не вдавалося |
| повторював    | тигрів      | нічого       |

Галина Малик

**ЧОМУ ПАПУГА НЕ НАВЧИВСЯ РОЗМОВЛЯТИ**

Колись дуже давно Папуга не вмів розмовляти.

А навчитися йому дуже хотілося.

Полетів він до великого болота, в якому лежали бегемоти.

— Яке гарне болото! — казали вони і занурювалися у те болото по самісінькі очі.

Папузі болото зовсім не подобалося. Але, щоб навчитися розмовляти, він повторював за бегемотами:

— Гар-р-рне болото! Гар-р-рне болото!

Потім він побачив Черепаху, яка милувалася своїм панцирем і примовляла:

— Який чудовий панцир!

Папуга зовсім не вважав, що він чудовий. Але, щоб навчитися розмовляти, повторював за Черепахою:

— Чудовий панцир-р-р! Чудовий панцир-р-р!

На галявині він побачив смугастих тигрів.

Вони грілися на сонці і казали одне одному:

— Як добре бути тигром!

Папуга вважав, що найкраще бути таки папугою. Але, щоб навчитися розмовляти, повторював за тиграми:

— Добр-р-ре бути тигр-р-ром! Добр-р-ре бути тигр-р-ром!

А коли вирішив, що вже навчився розмовляти, сів на гілку і почав горлати з усієї сили:

— Гар-р-рне болото! Чудовий панцир-р-р! Добр-р-ре бути тигр-р-ром!

Нічого іншого йому не вдавалося.

Бо він звик повторювати лише чужі слова.